

stemmelse i Lovforslaget gaae ud paa, at ethvert Spørgsmaal med Hensyn til Berettigelse ligge udenfor Communalbestyrelsernes Competence, og man har troet saameget hellere at kunde vælge den foreslaaede Form, som denne ved at udelade Ordet „berettiget“ efter Udvalgets Skjønn fjerner Misforstaaelse uden at forandre Noget i den egentlige Mening. Hvad derimod Bestemmelsen i Nr. 5 til § 5 angaaer, hvortil ikke er stillet Endringsforslag af Udvalget, nemlig den Bestemmelse, hvorefter Kjendelserne skulle indholde, hvorledes Udgifterne til forskjellige Ting, og deriblandt til Erstatning for Sorbs Afgivelse, skulle fordeles, da maa jeg bemærke, at Udvalget kun har kunnet undlade at stille Forslag til Forandring heri, under den Forudsætning, at der ikke ved den brugte Udtryksmaade kan forstaaes Andet end Erstatning for Sorbs Afgivelse i de Tilfælde, hvor der er truffet Overenskomst om en saadan Afstaaelse — thi en Expropriation vilde jo ligge aldeles udenfor Communalbestyrelsens Omraade. Skulde det imidlertid ikke være Tilfældet, at det nødvendigtvis kun kan forstaaes paa den forudsatte Maade, forekommer det i det Mindste mig, at der endnu kunde være Anledning til en Omredaction af bemeldte Nr. 5. Naar det ligeledes i Nr. 6 i den 6te Linie hedder, at hvis der føres Klage over, at de trufne Bestemmelser ikke ere opfyldte, da skal Communalbestyrelsen, naar den finder Klagen begrundet, forelægge de Forsømmelige en passende Frist, inden hvilken de befundne Mangle skulle afhjælpes o. s. v. — da synes det ogsaa, at denne Bestemmelse er mindre heldig. Men heller ikke i denne Henseende har Udvalget foreslaaet nogen Forandring, idet man er gaaet ud fra, at om end Bestemmelsen ikke ganske kan billiges, kan den dog kun siges at være noget overflødig. Jeg kan imidlertid derhos ikke lade ubemærket, at det synes at være en noget vidtgaaende Omhu for de Forsømmelige, at der skal forelægges dem en ny Frist, efterat det een Gang ved Forlig eller Kjendelse er bestemt, inden hvilken Tid Arbeidet skal udføres, saa at man baade skal uleilige Klageren, den Drøstholdne, og Communalbestyrelsen med at forelægge en ny Frist, og derefter at undersøge, om denne nye Frist er overholdt, istedetfor,

hvad der var naturligt, efter den første Frists Udløb at foretage det Fornødne til Manglernes Afhjælpning. Men hvis det er det Ting dog finder, at der er Anledning til at beholde Bestemmelsen, og hvis der ikke ved denne Sags Behandling tilkjendegives noget Dunst om, og saa at komme til en Forandring i denne Henseende, har Udvalget, som sagt, troet at kunne lade det berøe med, hvad der allerede findes i § 6. De øvrige Endringsforslag til dette Afsnit angaae mindre betydelige Punkter, men dog saabanne, som Udvalget har anseet for hensigtsmæssigt at foreslaae Forandringer i. Det er tildeels Redactionsforandringer, og som jeg har tilladt mig at bemærke, den trykte Betænkning indeholder allerede en Angivelse af, hvorfor man er kommen til disse Forandringer. Jeg skal derfor for Dieblisset afholde mig fra yderligere at gjenneengaae de stillede Endringsforslag. Jeg skal blot med Hensyn til § 2 endnu bemærke, at, naar det deri hedder, at, efterat der er indkommet Bepæring til vedkommende Communalbestyrelse, skal denne uopholdelig beramme en Aastedsforretning og forsyne Klageren med Paategning om Tiden for Forretningens Afholdelse o. s. v., da har det i Udvalget været under Omtale, om det ikke var hensigtsmæssigt for Sagens Fremme og i det Hele taget til Bequemmelighed for Communalbestyrelserne, at der udtrykkeligt blev tilføjet, at Formanden for Communalbestyrelsen kunde beramme Mødet og udstede Indkaldelserne, idet man har indseet, at det mange Gange vilde blive til stort Besvær for en Communalbestyrelse, at den maaskee, efter samme Dag eller Dagen forud at have været samlet til Møde, skulde samles igjen blot for at beramme en Forretning og påatægne Indkaldelsen, men der har hersket forskellige Meninger med Hensyn til dette Punkt, og Udvalget har derfor opgivet at foreslaae nogen Forandring. Jeg personlig har saameget bedre kunnet opgive at gjøre Forslag i saa Henseende, som jeg ikke anseer det for afgjort ved Udtrykkene, saaledes som de foresindes, at Formanden ikke, hvor Omstændighederne iøvrigt tale derfor, kan foretage disse forberedende Forretninger. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig.